BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 782 30 de desembre de 2025 Pàg. 001

PAPA LLEÓ XIV

MISSATGE
URBI ET ORBI. NADAL 2025

Dimecres, 25 de desembre de 2025

Benvolguts germans i germanes,

«*Rallegriamoci tutti nel Signore: il nostro Salvatore è nato nel mondo. Oggi la vera pace è scesa a noi dal cielo*» 'Alegrem-nos tots en el Senyor, perquè el nostre Salvador ha nascut en el món. Avui, des del cel, ha baixat la pau damunt nostre' (Antífona d'entrada de la Missa de mitjanit en la Nativitat del Senyor, del missal italià). Així canta la litúrgia en la nit de Nadal, i així ressona en l'Església l'anunci de Betlem: l'Infant que ha nascut de la Verge Maria és Crist Senyor, enviat pel Pare per a salvar-nos del pecat i de la mort. Ell és la nostra pau i va vèncer l'odi i l'enemistat amb l'amor misericordiós de Déu. Per això «el naixement del Senyor és el naixement de la pau» (St. Lleó Magne, *Sermone* 26).

Jesús va néixer en una establia perquè no hi havia lloc per a ell a l'hostal. La seva mare Maria «el va faixar amb bolquers i el posà en una menjadora» (Lc 2,7). El Fill de Déu, per mitjà del qual tot va ser creat, no és acollit i el seu bressol és una pobra menjadora per a animals.

El Verb etern del Pare, que el cel no pot contenir, va elegir venir al món d'aquesta manera. Per amor va voler néixer d'una dona, per a compartir la nostra humanitat; per amor va acceptar la pobresa i el rebuig i es va identificar amb els qui són marginats i exclosos.

En el naixement de Jesús ja es perfila l'elecció fonamental que guiarà la vida del Fill de Déu fins a la seva mort en creu: l'elecció de no fer-nos portar el pes del pecat, sinó de portar-lo Ell per nosaltres, de fer-se'n càrrec. Això només ho podia fer Ell. I al mateix temps ens va mostrar allò que només nosaltres podem fer, és a dir, assumir cadascú la nostra part de responsabilitat. Sí, perquè Déu, que ens ha creat sense nosaltres, no pot salvar-nos sense nosaltres (cf. St. Agustí, *Sermó* 169, 11.13), és a dir, sense la nostra lliure voluntat d'estimar. Qui no estima no se salva, està perdut. I qui no estima el seu germà que veu, no pot estimar Déu que no veu (cf. 1Jn 4,20).

Germanes i germans, aquest és el camí de la pau: la responsabilitat. Si cadascun de

nosaltres, a tots els nivells, en comptes d'acusar els altres, reconegués sobretot les seves pròpies faltes i demanés perdó a Déu, i al mateix temps es posés en el lloc dels qui sofreixen, fos solidari amb els més dèbils i oprimits, llavors el món canviaria.

Jesucrist és la nostra pau, sobretot perquè ens allibera del pecat i, després, perquè ens indica el camí que cal seguir per a superar els conflictes, tots els conflictes, des dels interpersonals fins als internacionals. Sense un cor lliure de pecat, un cor perdonat, no es pot ser homes i dones pacífics i constructors de pau. Per això Jesús va néixer a Betlem i va morir a la creu: per alliberar-nos del pecat. Ell és el Salvador. Amb la seva gràcia, cadascun de nosaltres pot fer i ha de fer allò que li correspon per a rebutjar l'odi, la violència i la confrontació, i practicar el diàleg, la pau i la reconciliació.

En aquest dia de festa, vull enviar una salutació efusiva i paternal a tots els cristians que viuen a l'Orient Mitjà, amb els quals m'he volgut trobar fa poc, en el meu primer viatge apostòlic. He escoltat els seus temors i conec bé el seu sentiment d'impotència davant les dinàmiques de poder que els superen. L'Infant que avui neix a Betlem és el mateix Jesús que diu: «Us he dit tot això perquè en mi trobeu la pau. En el món passareu tribulacions, però tingueu confiança: jo he vençut el món» (Jn 16,33).

A Ell implorem justícia, pau i estabilitat per al Líban, per a Palestina, per a Israel i per a Síria, confiant en aquestes paraules divines: «El fruit de la justícia serà la pau, la calma i la seguretat en seran per sempre la collita» (Is 32,17).

Encomanem al Príncep de la Pau tot el continent europeu, i li demanem que continuï inspirant un esperit comunitari i col·laboratiu, fidel a les seves arrels cristianes i a la seva història, solidari i acollidor amb els qui estan passant necessitat. Preguem de manera especial per l'atribolat poble ucraïnès, per tal que cessi el fragor de les armes i les parts implicades, amb el suport de la comunitat internacional, trobin el valor per a dialogar de manera sincera, directa i respectuosa.

A l'Infant de Betlem implorem pau i consol per a les víctimes de totes les guerres que hi ha en el món, especialment aquelles que són oblidades; i per als qui sofreixen a causa de la injustícia, la inestabilitat política, la persecució religiosa i el terrorisme. Recordo de manera especial els germans i germanes del Sudan, Sudan del Sud, Mali, Burkina Faso i la República Democràtica del Congo.

En aquests darrers dies del Jubileu de l'Esperança, demanem al Déu fet home per l'estimat poble d'Haití, que cessi en aquell país qualsevol forma de violència i pugui avançar pel camí de la pau i de la reconciliació.

Que l'Infant Jesús inspiri els qui tenen responsabilitats polítiques a Amèrica Llatina per tal que, davant els nombrosos desafiaments, es doni espai al diàleg per al bé comú i no a pretextos ideològics i partidistes.

Demanem al Príncep de la Pau que il·lumini a Myanmar amb la llum d'un futur de reconciliació, que retorni l'esperança a les generacions joves, guiï tot el poble birmà pels camins de la pau i acompanyi els qui viuen sense casa, sense seguretat i sense confiança en el demà.

A Ell implorem que es restableixi l'antiga amistat entre Tailàndia i Cambodja i que les parts implicades continuïn esforçant-se per la reconciliació i la pau.

A Ell confiem també els pobles del sud d'Àsia i d'Oceania, durament colpejats per les recents i devastadores catàstrofes naturals, que han afectat greument poblacions senceres. Davant aquestes proves, convido tothom a renovar amb convicció el compromís comú de socórrer els qui sofreixen.

Benvolguts germanes i germans, en la foscor de la nit «existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes» (Jn 1,9), però «els seus no l'han acollit» (Jn 1,11). No deixem que ens venci la indiferència envers el qui sofreix, perquè Déu no és indiferent a les nostres misèries.

En fer-se home, Jesús assumeix sobre seu la nostra fragilitat, s'identifica amb cada un de nosaltres: amb els qui ja no tenen res i ho han perdut tot, com els habitants de Gaza; amb els qui pateixen fam i pobresa, com el poble iemenita; amb els qui fugen de la seva terra a la recerca d'un futur en un altre lloc, com els nombrosos refugiats i migrants que creuen el Mediterrani o recorren el continent americà; amb els qui han perdut la feina i amb els qui en busquen, com tants joves que tenen dificultats per a trobar-ne; amb els qui són explotats, com els innombrables treballadors mal pagats; amb els qui són a la presó i sovint viuen en condicions inhumanes.

Al cor de Déu arriba la invocació de pau que brolla de cada terra, com escriu un poeta:

«No la pau d'un alto el foc
ni tan sols la visió del llop i el xai,
sinó més aviat
com al cor quan l'emoció s'ha acabat
i només es pot parlar d'un gran cansament.

[…]

Que arribi
com les flors silvestres,
de sobre, perquè el camp
ho necessita: pau silvestre.»[1]

En aquest dia sant, obrim el nostre cor als germans i germanes que estan necessitats i pateixen. En fer-ho, l'obrim a l'Infant Jesús que, amb els seus braços oberts ens acull i ens revela la seva divinitat: «Però a tots els qui l'han rebut […] els concedeix poder ser fills de Déu» (Jn 1,12).

D'aquí a pocs dies acabarà l'Any Jubilar. Es tancaran les portes santes, però Crist, la nostra esperança, resta sempre amb nosaltres. Ell és la Porta sempre oberta, que ens introdueix en la vida divina. L'alegre notícia d'aquest dia és que l'Infant que ha nascut és Déu fet home; que no ve a condemnar, sinó a salvar; la seva no és una aparició fugaç, perquè Ell ve per a quedar-se i lliurar-se. En Ell tota ferida és guarida i tot cor troba descans i pau. «El naixement del Senyor és el naixement de la pau.»

A tots, us desitjo de cor un Nadal serè.

[1] Y. Amichai, "Wildpeace", a *The Poetry of Yehuda Amichai*, Farrar, Straus and Giroux, 2015. Traducció de l'italià.